

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כג

עין משפט
נר מצוה

אין חוספין. אין מנערין. זה שלא האמר "אי אפשי בו": אם המעונות. חולו של מוטד. המנוטת תשמו. מפרש בתנינה (דף י"ח). אם בראשון ובשני הרי כבר אמר לא לא לא להיב' אלא על חלו של מועד שאסור בעשיית מלאכה: אל תשם ידך עם רשע להיות עד חמס. היט מטיד הורה אור

עדות שקר: אבקתא. כמו מיבין אביק: במספר. שיה רשעות מלאכה: אפילו יטרי כח ואפילו חסרי מדע. דלון להקפיד בך: או אחרת בשלמה דאפילו חסרי מדע. יכולין להעמיד ביה היט דליטריך כו' למורו: מכה מעשט. כגון שאמרו לפחות מכה במידור אחד: אין לי אלא מכה רבה כו'. רישא דברייתא הרי אחא בסיפרי און לן

רבי יהודה אומר (בעיני יתירי כח ו) חסרי מדע. כל דפליג אחא קמא דאמר אין מעמידין כלל חסרי מדע דלון מדקדקין בדבר דבהא טעמא דגמרא אין נטון לכאורה לומר דלרבי יהודה מעמידין דוקא חסרי מדע:

שניהם שון (ג): ומיהו אשה אף במים:

קלה כל הנחלקל ברעיש איש ואשה משגבדיה הרעושה להקטור בראשונה או בשניה פוטרין אותו ואין נכין אותו כלל אבל נפסקה דוקא כי נפסקה בשניה שלקה אחת ולא שנפסקה בראשון קודם שלקה כלל: והבאה

קבא ב מיי טו מהלי ידע ה"ל ט: א קבא ב מיי טו מהלי ידע ה"ל ט: א קבא ב מיי טו מהלי ידע ה"ל ט: א קבא ב מיי טו מהלי ידע ה"ל ט: א קבא ב מיי טו מהלי ידע ה"ל ט: א

אלא בזמן שמוסיפין על מנין חרבעים על כל אומר ואומר שאמרו ביה דין מנין ח"ל [ב] ואלא יוסף מכל מקום מכה רבה לון לי אלא מכה רבה כו' אין לי דמיב על לא יוסף אלא בזמן שהיה מכות הרבה על האומה ומכות מעטות אפילו שתי מכות או אחת מנין חסור לוסף? ח"ל לא יוסף [ג] לא יוסף להכות על אלה על מנין האומה: שוא מכה רבה. שיקון להכות בעל כורחו כן נראה לרבי וכלשון אחר קיבל רבי: הי"ג ח"ל אחד האיש ואחד האשה ברעיש ולא במים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר האיש ברעיש והאשה במים וכתובים אומרים אחד האיש ואחד האשה בין ברעיש בין במים והתניא רבי יהודה אומר אחד האיש ואחד האשה ברעיש אמר רבי יוחנן הא דקאמר רבי יהודה אחד האיש ואחד האשה ברעיש הכי קאמר שניה שון אבל במים איש פלוגתא: קלה: נתקלקל ברעיש ולישא דקרא נקט ונקלה לשון זולו: בין בראשונה בין בשניה: בין קודם שהכה כלל בין לאחר שהכה וקייט ראשונה בגבחה שניה דהייט נתקלקל בלוחה הגבחה מחמת פחד קרינא ביה דהא קלה: נפסקה הרעושה. אם בגבחה שניה נפסקה פוטרין אותו דהא נקלה בלוחה הגבחה שהכה ולא קודם שהכה נפסקה בשברים יד להטות אין זו קלה: לשלוקה יקלה: פירושו לכשילוקה יקלה שאמרו שם יקוהו, גע' ונקלה כתיב דלון טעמין לו מכה שקלה עליה מיד כך שמעתי אבל אמרו שלא יתקלקל עד לאחר המלקות מלקין אותו: קלה תחלה קודם שקיבל שום הבאה, מלקין אותו אחרי כן: **מתני'** על אחת כמה וכמה שפניו לו נפשו. דמדה טובה מרובה ממה שפניו לו נפשו ועל רבעים ובמה טובה כתיב (ש) עושה חסד לאלפים ומתרגמין לאלפין דרי ארבעה דורות כנגד אלפים דורות היט אחד מחמש מאות מישוט לאלפים אינו פחות משני אלפים וכל שכן אם כפשוטו דמשמע אלפים עד סוף כל הדורות: דכתיב. אחד כל העירות וכתרו הנפשות הטובות הרי מייב כרח על הנשאל בן גוקן חיים למונע וכל מה דכתיב קודם העירות ושמרם אח חוקתי ולא משפתי וגו' אחר

משום ר' אלעזר בן עזריה יכל המבזה את הרעושה כאילו עובד דכתיב אלאו מסכה לא תעשה לך דסמיר את חג המצות תשמור ואמר רב ששת משום ר' אלעזר בן עזריה כל המספר לשון הרע, וכל המקבל לשון הרע, וכל המעיד עדות שקר ראוי להשליכו לכלבים דכתיב לכלב תשליכון אותו דסמיר לית לא תשא שמע שוא וגו' קרי ביה נמי לא תשא: ושתי רצועות וכו': תנא ושל המנוה כדדריש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא ידע שור קונדו והטור אבוס בעליו ישראל לא ידע וגו' אמר הק"ה יבא פו שמכיר אבוס בעליו ופרע ממי שאינו מביד אבוס בעליו: ידע טפח וכו': אמר אבי שמע מינה כל חד וחד לפום גביה עבדין ליה אמר ליה רבא אם כן נפיש להו רצועות טובא אלא אמר רבא אבקתא איה ליהיבי בעי מקמד ביה כי בעי מרפה בה: מלקין אותו וכו' מנא הני מילין אמר רב כהנא דאמר קרא והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר רשעה אחת מלפניו שתי רשעות מארדיו: אין מלקין אותו וכו': אמר רב חסדא אמר רבי יוחנן מנין לרצועה שהיא מוכפלת שבאמר והפילו והא מיבעי ליה לגופיה? איב לכתוב קרא ישיהו מאי הפילו? ש"מ חרתי: המכה מכה בידו: תנו רבנן אין מעמידין חונן אלא חסרי כח ויתירי מדע בבי יהודה אומר אפילו חסרי מדע ויתירי כח ואמר רבא בוותיה דברי יתבת מסתברא דכתיב לא יוסף פן יוסף אי אמרת בשלמא חסרי מדע היינו דצריך לאוהורי אלא אי אמרת יתירי מדע מן צריך לאוהורי? ורבנן אין מורין אלא למורו, תנא והשנה מנביה מנביה בשתי ידיו וכשהוא מכה מכה בידו אחת כי היכי דליתיה מדידיה: והקרא קורא בו: תנו רבנן הגדול שבדינין קורא, השני מונה, והשלישי אומר הכהו, בזמן ששכה מרובה מאריך, בזמן ששכה מעטת מקצר, והא אנו תנן חורר לתחלת המקרא? מצוה לצמצם, ואי לא צמצם חורר לתחלת המקרא. תנו רבנן מכה רבה אין ר' אא מכה רבה מכה מעטת מנין ח"ל לא יוסף, אם כן מה תלמוד לומר מכה רבה לימד על הראשונה שהו מכה רבה: נתקלקל וכו': תנו רבנן אחד האיש ואחד האשה ברעיש ולא במים דברי רבי מאיר, בבי יהודה אומר האיש ברעיש והאשה במים, והב"א אחד האיש ואחד האשה בין ברעיש בין במים והתניא דברי יתבת אומר אחד האיש ואחד האשה ברעיש אמר רב נחמן בר יצחק שניהם שוין ברעיש. אמר שמאל *כפתורו יורץ מבית דין פפור מתיבין קדורין בראשונה בין בשניה פומרין אותו, נפסקה רצועה בשניה פומרין אותו, בראשונה אין פומרין אותו, אמאי להוי ברך יתתם רץ הכא לא רץ ת"ר אמרוהו ללשילוקה יקלה *פומרין אותו, לכשיצא מבית דין יקלה מלקין אותו ולא עוד אלא אפילו מלה לתחלת מקראו וכו' אמר והב"א ונקלה ולא *שלקה כבר בבית דין: מתני' כל חיבי כריתות שלקו נפטרו ידי כריתתם שנאמר ונקלה אחך לעיניך כשלקה הרי הוא כאחך דברי רבי חנניה בן נמליא ואמר רבי חנניה בן נמליא מה אם העובר עבירה אחת נופל נפשו עליה, העושה מצוה אחת על אחת כמה וכמה שתנתן לו נפשו שלא אמר מלקין הרי הוא למו שנאמר ונכרתו הנפשות העושות וגו' ואומר אשר

הגדות הב"ח (ה) נמי (מ"ט) וכו' (קלה) תא"ש וכו' ח"ל (א) לון (ג) שם ח"ל (ד) אמרו לבי לקה לז פוטרין וכו' מ"ד יקלה לז מלקין וכו' ולא יקלה כבר נ"ד: (ג) ח"ל (ד) ח"ל (ה) ח"ל (ו) ח"ל (ז) ח"ל (ח) ח"ל (ט) ח"ל (י) ח"ל (יא) ח"ל (יב) ח"ל (יג) ח"ל (יד) ח"ל (טו) ח"ל (טז) ח"ל (יז) ח"ל (יח) ח"ל (יט) ח"ל (כ) ח"ל (כא) ח"ל (כב) ח"ל (כג) ח"ל (כד) ח"ל (כה) ח"ל (כו) ח"ל (כז) ח"ל (כח) ח"ל (כט) ח"ל (ל) ח"ל (לא) ח"ל (לב) ח"ל (לג) ח"ל (לד) ח"ל (לה) ח"ל (לו) ח"ל (לז) ח"ל (לח) ח"ל (לט) ח"ל (לך) ח"ל (לך)

* אכנתא: אגונתא אפשי
אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

אז תקרי ופסיו אלא
ופכסיו

